

بررسی عوامل موثر در رویگردانی از سینما با تحلیلی بر خوشبندی‌های مختلف مخاطبان

مهدی نجفی سیاهروودی^۱، سید مسلم علوی^{۲*}

^۱ کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

^۲ کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۷/۹، تاریخ پذیرش نهایی: ۹۶/۹/۹)

چکیده

صنعت سینما همواره از نظر قدرت فرهنگ سازی و اثراتی که از نظر نگرشی و رفتاری بر افراد جامعه می‌گذارد، شایسته توجه و برنامه‌ریزی‌های اثربخش‌تری است. متاسفانه این صنعت در ایران جهت جذب مخاطبان در سال‌های اخیر چندان موفق عمل نکرده است و سرمایه‌گذاران، تمایل خود را به سرمایه‌گذاری در این صنعت از دست داده‌اند. این ناکامی ریشه در عوامل مختلفی دارد که با شناخت دقیق و برنامه‌ریزی در جهت رفع آنها می‌توان این روند را درگرفتن کرد. از این رو و به منظور بررسی علل رویگردانی مخاطبان از سینما، مطالعه‌ای در شهر رشت میان ۴۷۰ نمونه صورت گرفت. در تحلیل روانی از روش محتوایی و در سنجش پایایی از دو روش کرونباخ و دونیم کردن استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که دلایل رویگردانی مخاطبان از سینما به ۷ عامل تقسیم می‌شوند و مخاطبان در سه خوشبندی قرار می‌گیرند. خوشبندی اول بیشتر ناشناخته‌بودن کارگردان و تهیه‌کننده و خوشبندی دوم قیمت بالای بلیت را علت رویگردانی خود می‌دانستند. خوشبندی سوم که بزرگترین خوشبندی از مخاطبان به شمار می‌رود، عواملی همچون نامناسب بودن فضای فیزیکی سینما را در رویگردانی از سینما موثر می‌دانند.

واژه‌های کلیدی

صنعت سینما، رویگردانی مخاطبان، عوامل بوم‌شناختی، عوامل رفتاری.

* تلفن: ۰۹۱۷۱۳۰۷۵۹۷، نماینده: ۰۷۳۲۴۲۳۷۷۵، E-mail: alavimoslem@gmail.com

مقدمه

ایران متوسط قیمت بلیت ۴۰۰۰ تومان می‌باشد که اگر براساس درآمد سرانه مقایسه شود، قیمت بلیت در ایران بر خلاف باور عمومی بیشتر از آمریکا بوده و باید حدوداً ۲۵٪ کاهش یابد. از سوی دیگر ظهور فناوری جیدو نشر و توزیع غیرقانونی فیلمها بدلیل رعایت نشدن حقوق معنوی در دهه‌های اخیر نیز می‌تواند از دلایل رویگردانی مردم از سینما باشد. به هر حال باید در نظر داشت که این موارد همگی دیدگاه‌هایی مبتنی بر حدس و گمان است؛ چراکه برخی از دیگر منتقدان، علل اصلی رادر دولتی بودن سینما، ممیزی‌های فراوان، فقدان فیلم‌نامه‌های حرفه‌ای، کاهش توان ساخت فیلم‌های با کیفیت به سبب هزینه‌های بالای تولید و عدم تهیه‌کنندگی حرفه‌ای می‌دانند.

از منظری علمی، عوامل موثر در رویگردانی مخاطبان از سینما به عوامل مختلفی شامل عوامل جامعه‌شناسی، اقتصادی، بازاریابی و ... قابل تفکیک است که البته در این تحقیق بیشتر با رویکردی بازاریابی محور به این مسئله نگریسته شده است. Austin (1981) به عنوان یکی از اولین اندیشمندان این حوزه با رویکردی بازاریابی محور، به رفتارهای مخاطبان سینما نگریسته است. بینان مفهومی تحقیقات این اندیشمند به مفهومی تحت عنوان رفتارهای مخاطب نسبت به محصولات تجربه محور و سرگرم کننده باز می‌گردد. تقاضای سینما و رفتار مخاطبان در این ارتباط نیز در این طبقه‌بندی قرار می‌گیرد؛ طبقه‌بندی که علی‌رغم بروز تحولات سال‌های اخیر در ارایه محصولات سرگرم کننده آموزنده و خصوصاً تجربه محور که فرد می‌تواند با قراردادن خود در آن تجربیات فردی و حتی جمعی خاصی داشته باشد، کمتر در فضای داخلی و حتی خارجی به نسبت اهمیت خود مورد بررسی قرار گرفته است.

تحقیقات نویسندهای این مقاله نشان می‌دهد با آنکه در ارتباط با عوامل موثر بر تقاضای سینما تحقیقات متعددی از Reinstein & Snyder (2005)، (Thurau., et al, 2001)، (Redondo & Holbrook, 2010) و (Desai & Basuroy, 2005) در سطح خارجی و گرایی‌نژاد و دیگران (۱۳۸۹) و فلاتحتی و دیگران (۱۳۹۰)، در سطح داخلی به چشم می‌خورد، اما با درصدی احتمال، این تحقیق یکی از اولین تحقیقات در ارتباط با عوامل موثر بر رویگردانی مخاطبان از سینما می‌باشد. در یکی از اولین تحقیقات این حوزه، Austin (1981)، به تحلیل عوامل موثر بر تقاضای خدمات سینمایی از جانب مخاطبان پرداخته است. این عوامل مجموعاً ۵۵ درصد از علل تقاضای خدمات را تبیین نمودند، عواملی که در چند دسته کلی شامل تبلیغات شفاهی، تبلیغات تلویزیونی، نوع فیلم، نقد فیلم و ستاره‌های فیلم طبقه‌بندی می‌گردید. Herlina (2012) نیز با بررسی عوامل موثر بر تقاضای سینما از جانب مخاطبان در قالب مطالعه‌ای کیفی به ۵ عامل کلی شامل مدیریت ارتباطات (تبلیغات شرکت فیلم ساز یا سینما، روابط عمومی)، منابع اطلاعاتی بی طرفانه (نقد فیلم، تبلیغات شفاهی بینندگان)، ویژگی‌های فیلم (نوع فیلم، کارگردان،

یکی از مهم‌ترین مشکلات صنعت سینمای کشور در طول سال‌های اخیر، استقبال اندک مخاطبان از خدمات سینمایی است. این مشکل با توجه به عدم برنامه‌ریزی دقیق در سطح مدیریت عالی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نسبت به آنکه علل سینماگریزی مخاطبان در سال‌های اخیر چه بوده و چگونه می‌توان با برنامه‌ریزی مستمر و نه مقطعي آن را حل و فصل کرد، شدت نیز یافته است. البته به این مشکل می‌بايست کیفیت و کمیت نامناسب تجهیزات فنی و فیزیکی را نیز اضافه نمود و به این مسئله اشاره کرد که نبود کارگردانان حرفه‌ای فعال در تولید فیلم، ساخت لحظه‌ای فیلم و به پایان رساندن آنها در بازارهای کمتر از آنچه برای تولید یک فیلم خوب نیاز است، مخاطب را نسبت به کیفیت فیلم‌هایی اعتماد نموده و باعث شده است تا مخاطب بدلیل آنکه تماشای یک فیلم را صرفاً یک هزینه و نه یک سرمایه گذاری ببیند، از خدمات سینما را رویگردان باشد.

تازه‌ترین آمارها حاکی از کاهش ۳۴ درصدی مخاطبان سینما در سال ۹۱ و به نصف رسیدن تعداد مخاطبان سینما در طی ۲ سال گذشته می‌باشد (لواسانی، ۱۳۹۱). آمارهای دیگری در این حوزه نشان می‌دهد، میزان تقاضای مخاطبان علی‌رغم افزایش جمعیت کشور در طول سال‌های ۱۳۶۸ تا ۱۳۸۹، تا حد زیادی تقلیل یافته است؛ به گونه‌ای که مخاطبان سینما در سال ۱۳۶۸ شمسی برای تمامی فیلم‌های پخش شده در سینما معادل ۸۰ میلیون نفر بوده است که این رقم در سال ۸۹ به کمتر از ۱۰ میلیون نفر رسیده است (وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۹۰). عملکرد این صنعت از جنبه‌های دیگری نیز مورد نقد است؛ چرا که بر اساس مطالعات رضاداد (۱۳۸۵)، کشور ایران علی‌رغم قرارگرفتن در میان ۳۰ کشور صاحب صنعت سینما، از نظر درآمدی، امکانات سینمایی و سرمایه‌گذاری در این میان قرار نداشته و به نسبت جمعیت خود، علاوه بر کمبود شدید تعداد سینما، درآمد بسیار اندکی معادل یک هزارم از درآمد صنعت سینمای جهان را به خود اختصاص داده است. این در حالیست که گزارشاتی همچون گزارش اسکرین دیلی در سال ۲۰۰۸ از جهت تعداد سالانهای سینما به ازای هر میلیون نفر، ایران با ۳/۹ سالان به ازای هر یک میلیون نفر در رتبه‌های پایین جدول دیده می‌شود (تبیان، ۱۳۹۱).

باتوجه به توضیح مختصی که در ابتدای مقاله داده شد، افت تقاضای سینما در سال‌های اخیر، ریشه در دلایل متنوع دیگری نیز دارد. از یک منظر، تورم کشور در سال‌های اخیر آنچنان عامل بیشتر از افزایش درآمد افراد جامعه اولویت تقاضای سینما را در مقایسه با سایر کالاهای کاهش داده است. آمارهای موجود نیز حاکی از قیمت بالای بلیت‌های سینمای کشور (حتی بیشتر از قیمت بلیت در سایر کشورها به نسبت درآمد سرانه افراد آن جوامع) می‌باشد. به طوری که متوسط قیمت بلیت سینما در سال ۱۳۹۳ حدوداً ۲۰۱۳ ۳۰۰۰۰ تومان (۸ دلار) است؛ در حالیکه در

نوع از خدمات مورد بررسی قرار گرفته است. جنبه نوآورانه دیگر این تحقیق، به روش تحقیق حاضر و استفاده از دو روش تحلیل عاملی اکتشافی و خوشبندی با تکنیک عضویابی در خوشبندی‌های باز می‌گردد که در تحقیقات مختلف خارجی و داخلی کمتر مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. با توجه به این نکات، هدف کلی تحقیق حاضر، طبقه‌بندی عواملی است که بر رویگردانی مخاطبان داخلی از سینما موثر است. هدف دیگر تحقیق، خوشبندی مخاطبان با توجه به ویژگی‌های بوم‌شناختی و رفتاری آنهاست تا بتوان مشخص نمود هر خوشبندی از مخاطبان با ویژگی‌های خاص خود چه عواملی را در رویگردانی خود از سینما موثرتر می‌دانند.

کشور سازنده، بازیگران، عنوان فیلم، اقتباسی یا غیر اقتباسی بودن فیلم‌نامه و محل تولید)، محتوای فیلم (داستان، شخصیت پردازی‌ها و فناوری) و راحتی (زمان اکران) اشاره نموده است. باید خاطرنشان نمود که تحقیق حاضر از چند جنبه با تحقیقات داخلی و حتی خارجی متفاوت است. اولاً در بسیاری از تحقیقات خارجی هر زمان بحث از تقاضای سینما مطرح شده است، تنها به عوامل موثر بر تقاضای فیلم پخش شده در سینما پرداخته شده و به خود سینما و ویژگی‌های آن توجه چندانی نشده است. ثانیاً این تحقیقات بیشتر بر پایه عوامل موثر بر تقاضای سینما بوده است؛ در حالیکه با توجه به شرایط داخلی و کاهش روزافزون مخاطبان سینما، در این تحقیق عوامل موثر بر رویگردانی مخاطبان از این

یک فیلم تقاضا‌آفرین باشد؛ چراکه حضور این ستاره‌ها می‌تواند به دلیل شناخته شده بودن نام و علاقه مخاطبان به آنها، بر کیفیت فیلم در ذهن مخاطبان بیافزاید و باعث تقاضای آن فیلم توسط مخاطب‌گردد. حتی گاهی ممکن است که فیلم چندان کیفیتی نداشته باشد اما حضور بازیگری خاص در آن فیلم بتواند تقاضای بالای مخاطبان را به همراه داشته باشد. نباید از نظر دور داشت که مخاطبان همواره به دنبال بهترین بازی نیستند بلکه گاه به دنبال بازیگر محبوب خود - به سبب ظاهر و سیمای جذاب آن بازیگر - به تماشای یک فیلم می‌نشینند. تحقیقات (1989) Litman & Kohl؛ (1993) Wallace, et al (1994)؛ Sochay و گرایی‌نژاد و همکاران (۱۳۸۹)، نیز حاکی از اثر وجود ستاره‌های سینما در تقاضای آن فیلم از جانب مخاطب بوده است. به عنوان یکی از جامع ترین تحقیقات این حوزه، تحقیق شاخص (2005) Desai & Basuroy است که در همان می‌دهد مانند فیلم برای مخاطب شناخته شده باشد (متلاکمدی یاد رام)، عواملی همچون بازی ستاره‌های فیلم و نقدي که بر آن می‌شود، در مقایسه با آن نوع از فیلم‌هایی که کمتر شناخته شده‌اند، اثر کمتری بر تقاضای فیلم از جانب مخاطبان خواهد داشت. از سوی دیگر، نتایج تحقیق این محققان نشان می‌دهد که اگر بازی ستاره‌های فیلم چندان تاثیرگذار نباشد، حتی نقد مثبت فیلم هم نمی‌تواند بر تقاضای مضاعف فیلم در سینما تاثیرگذار باشد. Litman (1983)، با رویکردی متفاوت به مسئله تقاضای فیلم، معتقد است بودجه یک فیلم می‌تواند در فروش آن تا حد زیادی موثر باشد. این موضوع از آن جهت مطرح می‌شود که بودجه بالاتر می‌تواند علاوه بر ایجاد تصورات مثبت و کنکاوانه در مخاطب - همچون فیلم تایتانیک - کیفیت کلی فیلم را از جهت صرف زمان بیشتر عوامل فیلم برای ساخت فیلم نظیر پیش‌تولید طولانی‌تر، گرفتن سکانس‌های بیشتر، بکارگیری عوامل فیلم زیده‌تر و ... ارتقا بخشد. (2005) Ainslie, et al (1987, 134) Austin & Gordon (1998) De Silva (1997) Levin, et al (1997) Hadida (2009)، معتقدند که کارگردان می‌تواند نقش گرایی‌نژاد و همکاران (۱۳۸۹)، معتقدند که کارگردان می‌تواند نقش کنندگی این در حالیست که فیلم از جانب مخاطبان داشته باشد؛ غیرمستقیمی در انتخاب یک فیلم از جانب مخاطبان داشته باشد؛ این در حالیست که فیلم را نوع فیلم (درام، کمدی و ...) دانسته‌اند. در حالیکه Levin, et al (1997) با تبیین نقش ستاره‌ها در موقوفیت یک فیلم، معتقدند حضور این ستاره‌ها می‌تواند برای

پیشینه تحقیقات

مروری بر تحقیقات صورت پذیرفته در حوزه عوامل موثر بر تقاضای سینما نشان می‌دهد که این تحقیقات عمده‌تاً با دو رویکرد متفاوت به انجام رسیده اند. رویکرد اول تحت عنوان رویکرد اقتصادسنجی، بیشتر به بررسی اثر عوامل کلان اقتصادی همچون سرانه درآمد ملی (Sisto & Zanola, 2004, 7) (موسایی و رحیمی، ۱۳۸۹)، شرایط تورمی جامعه (Cameron, 2005) و ... بر تقاضای سینما می‌پردازد؛ در حالیکه در رویکرد دوم، بیشتر به تاثیر نگرش، انگیزه‌های تقاضا، مسائل فرهنگی / اجتماعی، بازاریابی و ... بر تقاضای سینما پرداخته می‌شود. باید خاطر نشان کرد که در رویکرد دوم نیز محققان از دو منظر متفاوت به مسئله نگریسته‌اند. در منظر اول تنها به تقاضای فیلم پخش شده در سینما به عنوان یک موضوع تحقیقاتی مستقل نگریسته شده است و عوامل مربوط به خدمات خود سینما مورد توجه قرار نگرفته‌اند. در حالیکه در منظر دوم، تحقیقاتی مطرح است که عوامل موثر بر تقاضا و رویگردانی مخاطب از سینما را تها منحصر به ویژگی‌های فیلم ندانسته و این عوامل را در قالب عناصر آمیخته بازاریابی و حتی فراتر از آن مورد بررسی قرار داده‌اند.

عوامل موثر بر تقاضای فیلم به عنوان یک موضوع تحقیقاتی مستقل

در این نگاه تحقیقاتی، عواملی که می‌توانند تماشاگر را برای دیدن فیلم جذب نمایند، تنها در خود فیلم دیده شده‌اند و از سایر عوامل چشم‌پوشی کرده‌اند. در این دیدگاه، گاه به ژانر فیلم‌ها توجه شده است و گاه عوامل ساخت و بازی و گاه ماهیت فیلم و یا کیفیت ابزار مورد استفاده در ساخت آن زیر ذره بین قرار گرفته‌اند. Austin (1987, 134) De Silva (1998) Levin (1997) و Gordon (1997) معتقدند که فیلم را نوع فیلم (درام، کمدی و ...) دانسته‌اند. در حالیکه Levin, et al (1997) با تبیین نقش ستاره‌ها در موقوفیت یک فیلم، معتقدند حضور این ستاره‌ها می‌تواند برای

بوده و از میان زیرمولفه‌های این عامل نیز عامل درآمد و قیمت نسبی بلیت‌مترین عوامل بوده‌اند.

تحلیل‌های بوم‌شناختی و رفتاری مخاطبان در تقاضای خدمات سینمایی

در بُعد ویژگی‌های بوم‌شناختی، نتایج تحقیقات فلاح‌تی و همکاران (۱۳۹۰) نشان می‌دهد که قشر جوان و از گروه مردان ترجیح بیشتری در مراجعه به سینما دارد. این در حالیست که گرایی نژاد و همکاران (۱۳۸۹) معتقدند وجود درآمد بالای فرد می‌تواند عامل موثری در مراجعه به سینما باشد. در حالیکه تعداد اعضاً زیاد خانواده‌می‌تواند عاملی موثر در عدم تقاضای سینما از جانب اعضای آن خانواده باشد. در بُعد جنبه‌های رفتاری مخاطبان و اینکه مخاطبان بیشتر چه فیلم‌هایی را برای تماشا مدنظر داشته‌اند، نیز (Desai & Basuroy, 2005) با اشاره به نتایج تحقیقات (Dominick, 1987, 136) و Sochay (1994) معتقدند بیشتر مخاطبان فیلم‌های کمدی و درام را برای تماشا می‌پسندند.

روش تحقیق

تحقیق حاضر از منظر روش، تحقیقی توصیفی- پیمایشی و از منظر هدف، تحقیقی کاربردی است. شهر رشت به عنوان جامعه آماری این تحقیق مدنظر قرار گرفته است. برای تعیین نمونه از روش نمونه‌گیری غیرتصادفی در دسترس استفاده شده است. حجم نمونه بیشتر از حداقلی برای روش تحلیل عاملی (برای هر عامل حداقل ۱۵ نفر) معادل ۴۷۰ نفر تعیین شد. پرسشنامه تحقیق در سه بخش طراحی شده است. در بخش اول پرسشنامه، سوالاتی در ارتباط با دفعات مراجعه به سینما، نوع فیلم مورد علاقه و اینکه پاسخ‌دهندگان در صورت تمایل جهت رفت به سینما بیشتر با چه کسانی ترجیح می‌دهند به سینما بروند، مطرح شده است. بخش دوم پرسشنامه مربوط به عوامل موثر بر روی گردانی مخاطبان از سینما می‌باشد. این عوامل در قالب ۲۵ عامل به تناسب بررسی نتایج تحقیقات گذشته و مصاحبه‌های اکتشافی با صاحب‌نظران حوزه سینمایی طراحی شده‌اند که نظر مخاطبان در مورد هر یک از آنها از طریق طیف لیکرت ۵ تایی موربد بررسی قرار گرفته است. بخش نهایی نیز شامل ۵ سوال از ویژگی‌های بوم‌شناختی است. در تحلیل روایی ابزار از روش روایی محتوا بر استفاده گردید؛ به گونه‌ای که پس از بررسی سوالات پرسشنامه از سوی چند کارشناس دانشگاهی و سینمایی، اصلاحات لازم انجام شد. در سنجدش پایابی، آلفای کرونباخ معادل (۰.۸۱) درصد و روش دو نیم کردن معادل (۰.۷۲) درصد بود که نشان دهنده پایابودن پرسشنامه بود. در تحلیل داده‌ها از روش تحلیل عاملی، تکنیک خوش‌ای، عضویابی خوش‌ای و آزمون جداول مقاطعه استفاده شد.

یک فیلم و تقاضای آن از جانب مخاطب موثر باشد. نهایتاً (Desai & Basuroy, 2005) با اشاره به دو نوع داده نرم و سخت در مورد فیلم، معتقدند داده‌های سخت (همچون میزان هزینه صورت گرفته برای ساخت فیلم) و داده‌های نرم (همچون تبلیغات شفاهی مخاطبان، تبلیغات و خصوصاً نقد فیلم)، می‌توانند در صورتی که با سایر ویژگی‌های فیلم همچون نوع فیلم و بازی ستاره‌های آن هماهنگ باشد، بر تقاضای فیلم موثر باشد. در ارتباط با اثر نقد فیلم بر تقاضای فیلم از جانب مخاطبان نیز (Simmons, 1994؛ West & Broniarczyk, 1998؛ D'Astous & Touil, 1999) این اثرگذاری را تایید می‌نمایند.

عوامل موثر بر تقاضای خدمات سینمایی با تأکید بر تمامی جنبه‌های خدمات

در این نگاه تحقیقاتی، عوامل موثر بر تقاضای خدمات سینمایی تنها منحصر به خود فیلم نمی‌باشد بلکه گستره وسیعی از عوامل در جذب مخاطب موربد بررسی قرار می‌گیرد. تحقیقات صورت گرفته در سطح جهان حاکی از آن است که این عوامل را می‌توان از چند جنبه موربد بررسی قرار داد. عامل اول تحت عنوان عامل هزینه در قالب عواملی همچون هزینه بلیت (Mousai, 2001؛ Dewen, 2008 و عاقلی، ۱۳۸۹)، هزینه کالاهای مکمل و جایگزین (-ter & Westermann, 2005) و ... مطرح می‌باشد. عامل دیگر در قالب عوامل بوم‌شناختی مخاطبان همچون سن (Collins & Hand, 2005)، جنسیت (Redondo & Holbrook, 2010)، تحصیلات (Gar-Yamamura, 2002, 14)، تاهل، درآمد (Kim & Park, 2008؛ نیک روان و عاقلی، ۱۳۸۹؛ گرایی نژاد و همکاران, 2004)، و متغیرهای رفتاری همچون عادات مصرفي (Sisto & Zanola, 2004)، تعداد دفعات مراجعه به سینما (Walls, 2010, 16)، همراه فرد برای رفتن به سینما و ... مطرح می‌باشد. عامل سوم در این ارتباط، به عامل آمیخته بازاریابی سینما مربوط می‌گردد. در تحقیقی توسط (Mohammadian & Sezavar Habibi, 2012)، نتایج نشان می‌دهد که از میان عناصر مختلف بازاریابی، عنصر قیمت توانسته است عامل موثری در تقاضای خدمات سینمایی از جانب مخاطبان باشد. این تحقیق نشان می‌دهد که متغیر مکان (سطح دسترسی آسان به مکان سینما) در تقاضای خدمات سینمایی موثرترین بوده است. در ارتباط با اثر مکان سینما (Walls, 2005) و (Yamamura, 2009) نیز بر این اثرگذاری تأکید می‌ورزند. از سوی دیگر مولفه‌های نوع فیلم و کارگردان در بخش محصول (همچون نتایجی که گرایی نژاد و دیگران (۱۳۸۹) به آن دست یافته‌اند)، ترکیع، تبلیغات شفاهی و نقد فیلم (به ترتیب) در بخش ترویج، مهمترین عوامل موثر در تقاضای خدمات سینمایی از جانب مخاطبان بوده است. نهایتاً آنکه در یکی از جامع ترین تحقیقات در این ارتباط توسط (Rahimi., et al, 2012)، این عوامل به عوامل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، فردی و محیطی تقسیم شده است. بر اساس نتایج این تحقیق، عامل اقتصادی مهمترین عامل

بررسی عوامل موثر در رویگردانی از سینما با تحلیلی بر خوشبندی‌های مختلف مخاطبان

عوامل ۲۵ گانه اثرگذار بر رویگردانی مخاطبان از سینما مورد بررسی قرار گیرد. از این‌رو، پس از گروه‌بندی متغیرهای تاثیرگذار براساس مشابهت درون گروهی (اما تفاوت میان گروهی)، سعی شده است تاثیرگذارترین گروه‌هادر قالب عوامل مختلف طبقه‌بندی گردند. ابتدا جهت تایید به اندازه‌بودن داده‌های انتخاب شده در اجرای آزمون تحلیل عاملی، از آزمون بارتلت و ضریب کی ام او استفاده شده است (جدول ۲). همان‌گونه که در جدول ۲ مشخص است، شاخص KMO با نرخ ۷۹۲، نمایانگر مناسب بودن میزان نمونه انتخاب شده می‌باشد. همچنین مقدار p-value کمتر از ۰،۰۵ می‌باشد که نشان می‌دهد ماتریس واحد نیست و می‌توان از تحلیل عاملی برای شناسایی ساختار استفاده کرد.

جدول ۱- بوم شناختی پاسخ‌دهندگان از منظر جنسیت، سن، درآمد، تحصیلات و وضعیت تأهل.

درصد	تأهل	درصد	تحصیلات	درصد	درآمد	درصد	سن	درصد	جنسیت
۳۵/۳	متاهل	۷/۱	زیر دیبلم	۴۶/۶	کمتر از ۲۰۰ هزار تومان	۷۸/۸	جوان	۴۸/۲	زن
۶۴/۷	مجرد	۲۳/۷	دیبلم	۲۴/۳	بین ۲۰۰ تا ۴۰۰ هزار	۱۸/۹	میانسال	۵۱/۸	مرد
۰/۰	داده گم	۲۹/۰	فوق دیبلم	۱۵/۹	بین ۴۰۰ تا ۶۰۰ هزار	۲/۳	پیر	۰/۰	داده گم
		۳۹/۱	لیسانس	۷/۷	بین ۶۰۰ تا ۱ میلیون	۰/۰	داده گم		
		۰/۹	فوق لیسانس	۱/۷	بالاتر از ۱ میلیون				
		۰/۲	دکتر	۳/۸	داده گم				

ماخذ: یافته‌های حاصل از تحلیل داده‌ها به روش فراوانی داده

یافته‌ها

سیمای آزمودنی‌ها

در ابتدا سعی می‌گردد ویژگی‌های بوم شناختی پاسخ‌دهندگان تحقیق از منظر تحصیلات، جنسیت، درآمد، وضعیت تأهل و سن مورد بررسی قرار گیرد (جدول ۱).

تحلیل بخش اول پرسشنامه: بررسی عوامل موثر

در رویگردانی مخاطبان از سینما

در این بخش تلاش بر آن است تا در تحلیل عاملی داده‌ها،

جدول ۲- تست تایید پنیری تعداد نمونه انتخاب شده برای تحلیل عاملی.

ضریب "کی ام او" برای تعیین بستندگی تعداد نمونه	آماره خی دو	درجه آزادی	درصد معناداری
۰.۷۹۲	۲۲۲۹.۲۱۲	۱۹۰	۰...۰۰۰

ماخذ: یافته‌های تحقیق حاصل از روش تحلیل عاملی

جدول ۳- کل واریانس تبیین شده.

مولفه‌ها	مقادیر ویژه عوامل استخراجی اولیه			مقادیر ویژه عوامل استخراجی بدون چرخش			مقادیر ویژه عوامل استخراجی با چرخش		
	درصد تجمعی	درصد واریانس	کل	درصد تجمعی	درصد واریانس	کل	درصد تجمعی	درصد واریانس	کل
۱	۴۶۶۶	۲۲.۳۲۲	۲۲.۳۲۲	۴۶۶۶	۲۲.۳۲۲	۲۲.۳۲۲	۲.۴۲۸	۱۲.۱۳۹	۱۲.۱۳۹
۲	۱.۹۵۵	۹.۷۷۷	۳۳.۱۰۹	۱.۹۵۵	۹.۷۷۷	۳۳.۱۰۹	۲.۱۷۱	۱۰.۸۵۳	۲۲.۹۹۲
۳	۱۵۶۱	۷۸.۰۶	۴۰.۹۱۵	۱.۵۶۱	۷۸.۰۶	۴۰.۹۱۵	۱.۸۷۸	۹.۳۸۸	۳۲.۰۷۹
۴	۱.۲۷۷	۶.۳۸۶	۴۷.۳۰۱	۱.۲۷۷	۶.۳۸۶	۴۷.۳۰۱	۱.۷۰۷	۸.۵۳۷	۴۰.۹۱۶
۵	۱.۱۶۷	۵۸.۳۵	۵۳.۱۳۶	۱.۱۶۷	۵۸.۳۵	۵۳.۱۳۶	۱.۶۵۲	۸.۲۶۰	۴۹.۱۷۶
۶	۱.۰۵۷	۵۲.۸۴	۵۸.۴۲۰	۱.۰۵۷	۵۲.۸۴	۵۸.۴۲۰	۱.۵۴۲	۷.۷۱۲	۵۶.۸۸۹
۷	۱.۰۳۴	۵.۱۶۹	۶۳.۵۸۹	۱.۰۳۴	۵.۱۶۹	۶۳.۵۸۹	۱.۳۴۰	۶.۷۰۰	۶۳.۵۸۹
۸	-۰.۸۲۷	۴.۱۳۳	۶۷.۷۲۱						
۹	-۰.۷۷۲	۳.۸۵۸	۷۱.۵۸۰						
۱۰	-۰.۷۲۵	۳.۶۱۴	۷۵.۲۴						
۱۱	-۰.۷۰۶	۳.۵۳۲	۷۸.۷۳۶						
۱۲	-۰.۶۵۴	۳.۲۶۸	۸۲.۰۰۵						
۱۳	-۰.۶۰۴	۳.۰۱۸	۸۵.۰۲۲						
۱۴	-۰.۵۵۳	۲.۷۶۴	۸۷.۷۸۶						
۱۵	-۰.۴۸۶	۲.۴۲۲	۹۰.۲۱۸						
۱۶	-۰.۴۷۸	۲.۲۸۸	۹۲.۶۰۶						
۱۷	-۰.۴۳۰	۲.۱۴۸	۹۴.۷۵۴						
۱۸	-۰.۴۰۳	۲.۰۱۶	۹۶.۷۷۰						
۱۹	-۰.۳۲۷	۱.۶۳۷	۹۸.۴۰۷						
۲۰	-۰.۳۱۹	۱.۵۹۳	۱۰۰.۰۰۰						

ماخذ: یافته‌های آماری تحقیق حاصل از روش تحلیل عاملی

جدول ۴- ماتریس چرخیده شده اجزا.

	عوامل						
	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
شخصیت پردازی نامناسب در فیلم ها	-0.276	-0.097	-0.049	-0.578	-0.107	-0.049	-0.293
تعداد اندک سالن های سینما	-0.196	-0.571	-0.032	-0.021	-0.080	-0.082	-0.403
کیفیت پایین سالن های سینما	-0.142	-0.786	-0.177	-0.110	-0.082	-0.031	-0.091
تبليغات نادرست	-0.082	-0.310	-0.117	-0.179	-0.674	-0.043	-0.083
اطلاع رسانی نامناسب در رابطه با زمان اکران فیلم	-0.013	-0.397	-0.039	-0.027	-0.610	-0.184	-0.058
نبود امکانات رفاهی مناسب در سالن سینما	-0.090	-0.628	-0.299	-0.116	-0.229	-0.105	-0.295
موضوعات و فیلم‌نامه های پیش با افتاده	-0.302	-0.337	-0.215	-0.433	-0.036	-0.135	-0.362
نبود امکانات دیجیتال روز در ساخت فیلم ها	-0.486	-0.294	-0.266	-0.119	-0.135	-0.071	-0.392
ناشناخته بودن کارگردان	-0.774	-0.126	-0.052	-0.205	-0.118	-0.077	-0.18
ناشناخته بودن تهیه کنندگان	-0.800	-0.029	-0.033	-0.089	-0.070	-0.060	-0.077
عدم استفاده از جلوه های ویژه	-0.581	-0.274	-0.081	-0.172	-0.177	-0.094	-0.221
برخورد نامناسب متصدیان سالن های سینما	-0.054	-0.232	-0.772	-0.087	-0.030	-0.177	-0.025
سختگیری متصدیان برای حضور در سینما	-0.042	-0.132	-0.843	-0.030	-0.101	-0.016	-0.116
زمان نامناسب اکران فیلم	-0.150	-0.115	-0.407	-0.100	-0.517	-0.076	-0.003
هزینه اندک برای ساخت فیلم ها	-0.430	-0.234	-0.285	-0.152	-0.486	-0.072	-0.117
انتشار غیرقانونی فیلمها در بازار	-0.0025	-0.062	-0.056	-0.053	-0.171	-0.816	-0.137
عرضه فیلم‌های سینما خانگی	-0.130	-0.010	-0.125	-0.013	-0.034	-0.847	-0.065
دور شدن فیلم ها از واقعیت جامعه	-0.033	-0.013	-0.032	-0.855	-0.119	-0.028	-0.018
قیمت بالای بلیت ها	-0.022	-0.001	-0.191	-0.008	-0.074	-0.099	-0.730
تکراری بودن ستاره ها در فیلمها	-0.378	-0.090	-0.051	-0.508	-0.026	-0.090	-0.249

ماخذ: یافته های حاصل از روش تحلیل عاملی

جدول ۵- عوامل ۷ گانه موثر بر رویگردانی مخاطب از سینما با استفاده از تحلیل عاملی داده ها.

نبود امکانات دیجیتال روز در ساخت فیلم ها، ناشناخته بودن کارگردان، ناشناخته بودن تهیه کنندگان، عدم استفاده از جلوه های ویژه	درصد واریانس تبیین شده = ۱۲/۱۳۹	عامل اول
تعداد اندک سالن های سینما، کیفیت پایین سالن های سینما، نبود امکانات رفاهی مناسب در سالن سینما	درصد واریانس تبیین شده = ۱۰/۸۵۳	عامل دوم
برخورد نامناسب متصدیان سالن های سینما، سختگیری متصدیان برای حضور در سینما	درصد واریانس تبیین شده = ۹/۳۸۸	عامل سوم
شخصیت پردازی نامناسب در فیلم ها، دور شدن فیلم ها از واقعیت جامعه، موضوعات و فیلم‌نامه های پیش با افتاده، تکراری بودن ستاره ها در فیلمها	درصد واریانس تبیین شده = ۸/۵۳۷	عامل چهارم
تبليغات نادرست، اطلاع رسانی نامناسب در رابطه با زمان اکران فیلم، زمان نامناسب اکران فیلم، هزینه اندک برای ساخت فیلم ها	درصد واریانس تبیین شده = ۸/۲۶۰	عامل پنجم
انتشار غیرقانونی فیلمها در بازار، عرضه فیلم‌های سینما خانگی	درصد واریانس تبیین شده = ۷/۷۱۲	عامل ششم
قیمت بالای بلیت ها	درصد واریانس تبیین شده = ۶/۷۰۰	عامل هفتم

ماخذ: یافته های حاصل از روش تحلیل عاملی

جدول اشتراکات مولفه‌ها کمتر از ۰.۵ بوده است، از تحلیل عاملی حذف شده‌اند تا نتایج دقیق‌تری بدست آید.
در جدول ۴، هر یک از ۲۰ مولفه مدنظر تحقیق بر اساس ضریب همبستگی که با هر یک از ۷ عامل بدست آمده داشته‌اند، در عامل‌های مختلف قرار گرفته‌اند. طریقه تعیین آنکه هر یک از مولفه‌ها در کدام یک از عوامل قرار می‌گیرند آن است که مشخص نماییم این مولفه با کدام یک از عوامل یاد شده همبستگی بالاتری

در جدول ۳، مولفه‌های تاثیرگذار در رویگردانی مخاطبان از سینما در ۷ طبقه بندی کلی قرار گرفته‌اند که این ۷ عامل، بطور کلی توانسته‌اند بیش از ۶۳٪ درصد از علت این امر را تبیین نمایند. لازم به ذکر است در ۵ مورد از مولفه‌ها شامل بازی بد بازیگران، درسترس‌نبودن سینما در شهرهای مختلف، کیفیت صدای فیلم، نوع پوشش و طراحی لباس بازیگران و عدم اکران فیلم‌های روز دنیا، بدلیل آنکه میزان همبستگی آنها با سایر مولفه‌ها در تحلیل

بررسی عوامل موثر در رویگردانی از سینما با تحلیلی بر خوشبندی‌های مختلف مخاطبان

جدول ۶- مراکز نهایی خوشبندی.

عوامل مورد بررسی	خوشبندی		
	۱	۲	۳
شخصیت پردازی نامناسب در فیلم‌ها	۳.۱۵	۲.۳۸	۳.۶۴
دور شدن فیلم‌ها از واقعیت جامعه	۳.۴۹	۲.۵۲	۳.۵۶
قیمت بالای بلیت‌ها	۳.۰۵	۳.۴۶	۳.۳۱
تعداد اندک سالن‌های سینما	۲.۳۰	۲.۱۲	۳.۰۲
کیفیت پایین سالن‌های سینما	۲.۸۰	۲.۳۲	۴.۰۰
تبليغات نادرست	۲.۰۴	۲.۴۳	۳.۳۳
عدم اطلاع از زمان اکران فیلم‌ها	۲.۲۷	۲.۵۴	۳.۳۴
نیواد امکانات رفاهی مناسب در سالن سینما	۲.۵۶	۲.۴۲	۴.۰۶
موضوعات و فیلم‌نامه‌های پیش‌با افاده	۳.۶۱	۲.۶۰	۴.۴۰
نیواد امکانات دیجیتال روز در ساخت فیلم‌ها	۳.۱۵	۲.۲۶	۴.۰۲
تکراری بودن ستاره‌ها در فیلم‌ها	۳.۶۵	۲.۳۹	۳.۷۶
ناشناسخته بودن کارگردان	۳.۹۱	۲.۱۹	۳.۸۱
ناشناسخته بودن تهیه کننده	۳.۴۶	۲.۰۳	۳.۳۱
عدم استفاده از جلوه‌های ویژه	۳.۳۲	۱.۹۲	۳.۷۵
برخورد نامناسب متقدیان سالن‌های سینما	۲.۱۰	۲.۵۱	۳.۷۹
سختگیری متقدیان برای حضور در سینما	۲.۲۴	۲.۴۹	۳.۴۷
زمان نامناسب اکران فیلم	۲.۳۴	۲.۴۲	۳.۲۰
هزینه اندک برای ساخت فیلم‌ها که بر کیفیت آنها تاثیر می‌گذارد	۲.۴۹	۲.۲۲	۳.۰۲
انتشار غیرقانونی فیلم‌ها در بازار	۲.۹۹	۳.۰۹	۳.۷۵
عرضه فیلم‌های سینما خانگی	۲.۸۸	۲.۸۶	۳.۵۷
ماخذ: یافته‌های حاصل از روش خوشبندی کی میز کلاستر			

جدول ۷- فاصله میان مراکز نهایی خوشبندی.

خوشبندی	۱	۲	۳	تعداد اعضای خوشبندی
۱		۳.۵۶۷	۳.۷۹۰	۱۲۸
۲	۳.۵۶۷		۵.۵۸۲	۱۲۷
۳	۳.۷۹۰	۵.۵۸۲		۲۱۶
آماره آنوا	..... درصد معناداری			۴۷۱ کل:
ماخذ: یافته‌های حاصل از روش خوشبندی و آزمون آنوا				

در خوشبندی‌های مختلف قرار گیرد. اغلب در تحلیل خوشبندی، تصمیم‌گیری درباره تعداد خوشبندی‌های برابر مبنای ملاک‌بی‌زی و ملاک‌آکائیکه اتخاذ می‌شود. در تحلیل‌های صورت گرفته مشخص شد که با ایجاد سه خوشبندی، ملاک‌بی‌زی و ملاک‌آکائیکه به میزان زیادی کاهش پیدا می‌کنند. همچنین با استفاده از نسبت فاصله، جوابی مشابه ملاک‌بی‌زی و ملاک‌آکائیکه حاصل شد که اینها همگی گواه آن بود که تقسیم بازار مخاطبان به سه خوشبندی بهترین جواب را ایجاد می‌کند. با توجه به خوشبندی انجام شده در جدول ۶، می‌توان مشخص نمود هر عامل با کدام یک از خوشبندی‌ها رابطه بیشتری داشته و در آن قرار گیرد. از سوی دیگر در جدول ۷ فاصله میان هر سه خوشبندی‌ها گردیده است و آماره آنوانیز نشان می‌دهد تفاوت معناداری میان این سه خوشبندی برقرار است. همچنین در جدول ۷ نیز مشخص گردیده است که بزرگترین خوشبندی، خوشبندی سوم با تعداد اعضاً معادل ۲۱۶ نفر می‌باشد.

و البته مثبت‌تری دارد. بطور مثال در مورد مؤلفه اول، بدليل آنکه این مؤلفه با عامل چهارم بیشترین همبستگی را دارد، در عامل چهارم قرار می‌گیرد.

در جدول ۵، هفت عامل اصلی تاثیرگذار در رویگردانی مخاطبان از سینما بازیزیر مؤلفه‌های خود از اینه گردیده‌اند. براساس نتایج موجود در جدول، با حرکت از عامل اول به عامل هفتم از درصد تاثیرگذاری (درصد تبیین واریانس هر عامل) این عوامل کاسته می‌شود و به عبارتی بهتر، درصد تاثیرگذاری این عوامل و زیرمؤلفه‌های آنها در رویگردانی مخاطب از سینما کمتر می‌شود.

خوشبندی مخاطبان در قالب عوامل تاثیرگذار با توجه به سوالات پرسشنامه

در این بخش سعی گردیده است با استفاده از روش خوشبندی هر یک از عوامل موثر در رویگردانی مخاطب از خدمات سینمایی

بررسی و تحلیل عوامل مربوط به هر یک از خوشها

در این بخش، عوامل مربوط به هر یک از خوشها که در جدول ۶ مشخص گردید مطرح شده و تحلیلی بر آنها قرار می‌گیرد.

خوش شماره ۱

در این خوش که دومین خوش از نظر جمعیتی را به خود اختصاص داده است، پاسخ‌دهندگان در مقایسه با افراد در خوش‌های دیگر عواملی همچون ناشناخته بودن کارگردان و تهیه‌کننده فیلم را جزء عوامل موثر خود در رویگردانی از خدمات سینما دانسته‌اند. این مخاطبان نگاه متمايزی به سینما و تماشای فیلم در سینما دارند. این گروه از مخاطبان به وضوح به فیلم، فارغ از شرایط فیزیکی و رفاهی آن نگاه می‌کنند. به نظر می‌رسد پاسخ‌گویی به خواست این دسته از مخاطبان آسان‌تر باشد.

خوش شماره ۲

در این خوش که کوچک‌ترین خوش از نظر جمعیتی را به خود اختصاص داده است، پاسخ‌دهندگان در مقایسه با افراد در خوش‌های دیگر، عامل بالا بودن قیمت بلیت را جزء عوامل موثر خود در رویگردانی از خدمات سینما دانسته‌اند. این دسته از مخاطبان نیز تنها اليل رویگرانی خود را از سینما در قیمت‌های بالا می‌دانند. در واقع با نگاهی دیگر آنها چندان مشکلی با سایر عوامل ندارند و در صورت کاهش قیمت‌ها خود را مخاطب این خدمات می‌بینند.

خوش شماره ۳

در این خوش که بزرگ‌ترین خوش از نظر جمعیتی می‌باشد، پاسخ‌دهندگان در مقایسه با افراد در خوش‌های دیگر، سایر عوامل ۲۰ گانه باقی مانده را جزء عوامل موثر خود در

بررسی ارتباط میان خوشها با ویژگی‌های جمعیت شناختی و رفتاری پاسخ‌دهندگان

در این بخش پس از اجرای آزمون عضویابی برای هر خوش و استفاده از آزمون جداول متقطع، سعی گردید تا میان هر یک از عوامل مهم اثرگذار بر رویگردانی مخاطب در هر خوش و ویژگی‌های بوم‌شناختی و رفتاری مخاطب ارتباط برقرار گردد. در ادامه یافته‌های این تحلیل‌های آماری در قالب جداول ۸ و ۹ ارایه می‌گردد.

در بررسی خوشها از نظر ویژگی‌های جمعیت‌شناختی

جدول ۱- بررسی ویژگی‌های بوم‌شناختی مخاطب در هر یک از خوشها و تعداد آنها.

خوشها	سن			جنسیت			درآمد				
	جوان	میانسال	بیرون	زن	مرد	کمتر از ۲۰۰ هزار تومان	بین ۲۰۰ تا ۴۰۰ هزار	بین ۴۰۰ تا ۶۰۰ هزار	بین ۶۰۰ تا ۱۴۰۰ میلیون	بین ۱۴۰۰ تا ۲۶۰۰ میلیون	بالاتر از ۲۶۰۰ میلیون
خوش ۱	۸۹	۲۲	۰	۵۷	۵۴	۳۱	۳۳	۱۴	۶	۲	
خوش ۲	۱۳۰	۳۰	۵	۷۹	۸۶	۷۳	۴۰	۲۷	۸	۲	
خوش ۳	۱۵۲	۳۷	۶	۹۱	۱۰۴	۹۰	۴۴	۲۵	۱۸	۳	
کل اعضاء	۳۷۱	۸۹	۱۱	۲۲۷	۲۴۴	۱۹۴	۱۱۷	۶۶	۳۲	۷	
تاهر											
خوشها	مجرد	متاهل	زیر دیبلم	دیبلم	فوق دیبلم	لیسانس	فوق لیسانس	دکتری			
خوش ۱	۷۳	۳۸	۳	۳۳	۲۶	۴۷	۲	۰			
خوش ۲	۱۰۲	۶۳	۱۲	۴۹	۵۲	۴۸	۴	۰			
خوش ۳	۱۲۸	۶۷	۱۸	۲۸	۵۷	۸۷	۴	۱			
کل اعضاء	۳۰۳	۱۶۸	۳۳	۱۱۰	۱۳۵	۱۸۲	۱۰	۱			

مأخذ: یافته‌های حاصل از روش عضویابی برای خوش و جدول متقطع

یا دانشجویان کارشناسی (بالای ۶ ترم تحصیل دانشگاهی) با ۳۸,۶٪ و بعد به ترتیب فوق دیپلم‌ها، دیپلم‌ها، زیر دیپلم‌ها، فوق لیسانس و دکتری گروه مخاطبان را تشکیل می‌دادند. از نکات قابل توجه آن است که کمترین مخاطبان را، مخاطبان با تحصیلات بالا (فوق لیسانس و دکتری) شامل می‌شوند که به طور کل ۲ درصد همه مخاطبان را به خود اختصاص می‌دهند و این می‌تواند برای دست‌اندرکاران سینما بسیار حائز اهمیت و معنادار تلقی گردد.

در بررسی دفعات مراجعه مخاطبان به سینما در طی یک دوره ۶ ماهه، ۴۰,۵٪ درصد نمونه‌ها معتقد بودند که در طی کمتر از ۶ ماه حتی یکبار هم به سینمانمی‌روند و این دسته از مخاطبان بیشترین دسته از مخاطبان را تشکیل می‌دادند و به ترتیب مخاطبانی که با گذشت بیش از یک ماه (۳۷٪، ماهیانه ۱۷٪) و هفت‌یکبار (۵,۵٪) در رتبه‌های بعدی قرار می‌گرفتند. بیشترین عدم مراجعته به سینما مربوط به مخاطبان خوشه ۱، مخاطبانی که در کمتر از ۶ ماه به سینما مراجعته نمی‌کردند (۲۵٪)، در رتبه دوم و بعد از مخاطبانی قرار می‌گرفتند که بیش از یک ماه (۴۴٪) به سینما مراجعته می‌کردند. مخاطبان فیلم‌های کمیک، ۳۵٪ مخاطبان را به خود اختصاص می‌دهند و بعد از آن به ترتیب مخاطبان فیلم‌های رمانیک (۳۳٪)، در آم اجتماعی (۱۹,۵٪) و فیلم‌های تخیلی (۱۲,۵٪) قرار دارند. در این میان مخاطبان خوشه های ۱ و ۲ بیشتر طرفدار فیلم‌های کمیک بودند، در حالیکه خوشه سوم طرفداران فیلم‌های رمانیک با درصد بسیار ناچیزی بیشتر از مخاطبان فیلم‌های کمیک بودند. درخصوص آنکه مخاطبان سینما چگونه از خدمات سینمایی استفاده می‌کنند، مشخص گردید که بیشتر مخاطبان (۵۲,۸٪) همراه با دوستان و به ترتیب همراه با خانواده (۳۴,۸٪)، تنها (۶,۸٪) و اقوام (۴,۶٪) به سینما مراجعته می‌کردند. در این موضوع دو نکته حائز اهمیت است، نخست آنکه بیشتر افراد، دوستان خود را برای رفتن به سینما انتخاب می‌کنند و سینما را بیشتر فضایی دوستانه تلقی می‌کنند تا فضایی خانوادگی و دیگر آنکه درصد کمی از افراد به تنها بیان می‌روند و این می‌تواند به فرهنگ کشور بازگردد که سینما را فضایی جمعی بر می‌شمرد به طوریکه در همه خوشه‌ها نیز دوستان و خانواده به ترتیب رتبه اول و دوم را در همراهی افراد برای رفتن به سینما تشکیل می‌دهند.

نمونه‌ها، تفاوتی از لحاظ جنسیت در آنها احساس نمی‌شود. اما از نظر سطح درآمد تنها در خوشبندی اول، مخاطبان با درآمد بین ۲۰۰ تا ۴۰۰ هزار نسبت به مخاطبان سایر درآمدها بیشتر هستند (۳۸٪ مخاطبان این خوشبندی). در حالیکه در دو خوشبندیگر بیشتر ۲۰۰ هزار توان انشکیل می‌دادند؛ بطوریکه در خوشبندی (۴۸,۶٪) و در خوشبندی سوم (۵۰٪) مخاطبان درآمد زیر ۲۰۰ هزار توان دارند. به طور کل مخاطبان با درآمد کمتر از ۲۰۰ هزار توان از ۴۶,۶٪ از کل مخاطبان را به خود اختصاص می‌دهند. همچنین مخاطبان زیر سطح درآمد ۴۰۰ هزار توان (حداقل حقوق تعریف شده توسط وزارت کار) ۷۴,۷٪ کل مخاطبان را تشکیل می‌دهند. این می‌تواند بدان معنا باشد که بیشتر مخاطبان سینمای کشور را افرادی با درآمدهای بسیار پائین تشکیل می‌دانند. برخلاف بسیاری از جوامع که طبقه متوسط جامعه حامی اصلی هنر سینمایی کشور به شمار می‌روند در ایران بیشتر مخاطبان این هنر را افراد با درآمدهای پائین تشکیل می‌دهند. اینکه چرا این قشر تمایل به سینما دارد می‌تواند تا حدی به دلیل آن باشد که اغلب افراد این گروه درآمدی جوان و بیشتر دانشجو هستند که توجه به این امر می‌تواند بسیار مفید باشد. البته باید توجه داشت که این مسئله تهدیدآمیز است چراکه با افزایش تورم و کاهش درآمد این گروه از مردم، سینما یکی از اولین بخش‌های خدماتی است که آسیب می‌بیند.

۶۴,۳٪ درصد کل مخاطبان مجرد بوده‌اند که تقریباً به همین تناسب در هر سه خوشه قرار گرفته‌اند. می‌توان به این مساله از این بُعد نگریست که چرا متأهلین به سینما به عنوان یک سرگرمی نمی‌نگردند؟ آیا دلیل آن به عدم امنیت، عدم آرامش یا عدم لذت، عدم توانایی مالی، مشکلات اقتصادی و... باز می‌گردد. شاید اگر در این مطالعه سوالی با این عنوان که «در خانواده شما، رفتن به سینما در اولویت چندم قرار می‌گیرد» ذکر می‌گردد می‌توانست بسیار روشنگر باشد.

از لحاظ میزان تحصیلات، خوشه ۱ را بیشتر لیسانس‌ها (۴۲,۳٪) و بعد دیپلم‌ها (۲۹,۷٪) در بر می‌گیرد، در حالیکه در خوشه سوم بعد از لیسانس‌ها، فوق دیپلم‌ها بیشترین تعداد مخاطبان را تشکیل می‌دهند. اما در خوشه دوم، بیشتر مخاطبان را فوق دیپلم‌ها (۳۱,۵٪) و در رتبه دوم لیسانس‌ها و دیپلم‌ها با درصدی تقریباً برابر (۲۹٪) بیشتر مخاطبان را دربر می‌گرفتند. به طور کلی نیز بیشتر مخاطبان از گروه لیسانس‌ها

جدول ۴- بررسی رفتارهای مصرفی مخاطب در هر یک از خوشبندی‌ها و تعداد آنها.

خوشبندی	دفعات مراجعة به سینما						نوع فیلم مورد مشاهده در سینما				افراد همراه			
	دو هفته	دو هفته	ماهیانه	بیش از یک ماه	عدم مراجعة	رمانتیک	کمدی	تخیلی	اجتماعی	خانواده	دوست	اقوام	تنهایا	
خوشه ۱	۵	۱۸	۴۹	۳۹	۳۱	۳۷	۱۴	۲۳	۳۹	۵۲	۵	۸		
خوشه ۲	۱۲	۳۰	۵۴	۶۹	۵۶	۵۹	۱۹	۲۸	۵۱	۸۰	۶	۱۲		
خوشه ۳	۸	۳۲	۷۲	۸۳	۶۶	۶۵	۲۳	۳۶	۶۱	۱۰۲	۹	۱۰		
کل اعضاء	۲۵	۸۰	۱۷۵	۱۹۱	۱۵۳	۱۶۱	۵۶	۸۷	۱۵۱	۲۳۴	۲۰	۳۰		

مأخذ: یافته‌های حاصل از روش عضو‌یابی برای خوشبندی و جدول متقطع

نتیجه

۳- هرچه سریع‌تر در جهت حفظ مالکیت معنوی آثار اقدامات بازدارنده‌تری انجام شود و ضمانت اجرایی مناسبی برای اجرای قانون در نظر گرفته شود.

۴- تمدیداتی جهت افزایش کیفیت سالن‌ها، نحوه خدمات دهی توسط متصدیان، تعداد سالن‌ها و به طور کل فضای فیزیکی نمایش فیلم اقام شود. به نظر می‌رسد مسئولان وزارت خانه‌ای می‌بایست برای طراحی و ساخت سینماهای جدید (و یا تجهیز سینماهای فعلی) استاندارد سازی دقیقی داشته باشند و چشم‌اندازی را در ۵ سال آینده از نظر تعداد سینماها متصور گردند تا مشکلات فیزیکی و تجهیزاتی در سینماهای کشور کمتر گردد.

۵- یافته‌ها نشان داد که یکی از خوش‌ها اولویت خود را بر کارگردان و تهیه‌کننده‌ای قرار داده‌اند. متأسفانه در سال‌های اخیر، کسانی تهیه‌کننده‌ای فیلم‌هارا بر عهده گرفته‌اند که هیچ‌گونه ساختنی با صنعت سینما ندارند و بیشتر برای کسب نام اقام به فیلم‌سازی می‌کنند. از این رو باید زمینه برای فعالیت این افراد حرفة‌ای فراهم شود و مانع از خروج آنها از کشور یا به حاشیه برده شدن آنها شود.

۶- بهتر است که سازمان سینمایی کشور بازتعریفی از هدف فیلم‌های ساخته شده داشته باشد و بازگاه بازاریابی به این مساله بنگرد. به عنوان مثال با طبقه‌بندی فیلم‌ها در دسته‌بندی فیلم‌های سفری (که در حین سفر در وسایل نقلیه عمومی پخش می‌گردد)، فیلم‌های سینمای خانگی و ... از پیش از تولید بازار هدف آن مشخص شود.

۷- این مطالعه نشان می‌دهد که خانواده‌ها تمایل اندکی به حضور در سینما دارند که بهتر است با بهسازی سالن‌ها از جهت امنیت اجتماعی و فرهنگی، زمینه حضور خانواده‌ها بیش از پیش فراهم گردد.

۸- از آنجا که بیشتر مخاطبان سینما، جوانان هستند و با دوستان خود به سینما مراجعه می‌کنند، بهتر است نیازهای این گروه سنی در ساخت فیلم‌ها بیشتر مورد توجه قرار گیرد و خصوصاً در تهیه فیلم‌ها، از جلوه‌های ویژه پیشرفت‌های استفاده گردد.

۹- نتایج مطالعه نشان می‌دهد که آنچه جامعه امروز کشور نیاز دارد، به خنده و ساخت فیلم‌های کمیک است. از این جهت می‌باید توجه ویژه‌ای به ساخت حرفة‌ای این فیلم‌ها شود.

موثر بر تقاضای سینما همایش ملی صنایع فرهنگی و نقش آن در توسعه پایدار، کرمانشاه.

گرایی نژاد، غلامرضا؛ هادی نژاد، منیژه؛ بختیاری، آرزو (۱۳۸۹)، بررسی و تحلیل عوامل موثر بر تقاضای سینمای ایران، *فصلنامه مطالعات فرهنگ و ارتباطات*، ۱۱ (۹)، صص ۱۴۷-۱۸۰.

لواسانی، محمد صادق (۱۳۹۱)، کاوش ۳۴ در صدی مخاطب سینما در سال سپری شده، خبرگزاری ایسنا، ۲۵ اسفندماه، کد خبر: ۹۱۱۲۲۵۱۵۹۰.

اهمیت شناخت عوامل موثر در رویگردانی مخاطب از سینما، از چنان اهمیتی برخوردار است که شاید موفقیت بسیاری از سینماداران، تولیدکنندگان فیلم و سایر دست اندکاران صنعت سینما، در گروی شناخت درست این گونه عوامل و تلاش جهت کم کردن و حتی حذف این عوامل باشد. به هر حال توجه به چنین مطالعاتی و تحلیل دقیق نتایج حاصل از این پژوهش می‌تواند مسئولان مربوطه را به درک بهتر علل رویگردانی مخاطبان و بهبود شرایط سینمای ایران نائل گردد.

در نتیجه اجرای آزمون تحلیل عاملی اکتشافی، ۲۰ مولفه اثرگذار در رویگردانی مخاطب از سینما در ۷ دسته کلی قرار گرفتند. عامل اول با برخورداری از ۴ متغیر از ۲۰ متغیر، بطور کل ۱۲/۱۳۹ درصد از واریانس کل را تبیین می‌کند. براساس نتایج بدست آمده، اثر عامل اول برای مخاطبان از سایر عوامل بیشتر است، مخاطبان در این عامل ترجیحاً به وجود امکانات دیجیتال روز در ساخت فیلم‌ها، شناخته‌شده‌بودن کارگردان و تهیه‌کننده و خصوصاً استفاده از جلوه‌های ویژه در ساخت فیلم‌ها اهمیت زیادی می‌دهند. نتایج خوش‌بندی با رویکرد عضویابی و ترکیب آن باروشن آزمون جداول مقاطعه نیز دلیل محکمی بر تجزیه محور بودن کالای سینما و ماهیت جمع محور بودن کالای سینما در هنگام استفاده می‌باشد. در هر سه خوش‌بندی مورد بررسی نیز مشخص شد اعضای خوش‌ها بیشتر ترجیح می‌دهند با دوستان خود به سینما مراجعه نمایند. از سوی دیگر، نتایج کسب شده در این مطالعه در برخی موارد همچون کیفیت پایین سالن‌ها، کاهش سطح کیفی فیلم‌ها، مشکلات اقتصادی و قیمت بالای بلیت‌ها با توجه به سرانه درآمد مردم و... مطابق با نتایج مورد انتظار بوده است؛ اما در برخی موارد به خصوص در مورد جداول مقاطعه، نتایجی گاه غیرقابل انتظار به دست آمده است. از این رو پیشنهاد می‌شود که:

۱- تمدیداتی جهت ارائه خدمات به بخش ضعیف جامعه با درآمدهای پایین اندیشه‌شده شود و تا حد امکان برای گروه‌های کم درآمد و خصوصاً دانشجویان، از نظر قیمت بلیت تخفیفاتی ارایه شود.

۲- قیمت بلیت‌ها متناسب با درآمد سرانه تعیین شود نه براساس عدم رشد در آمد صنعت سینما. چراکه مشکل در آمد صنعت سینمای ایران بیش از آنکه ناشی از قیمت‌های پایین باشد، ناشی از عوامل دیگری است که موجب رویگردانی مخاطبان از سینما می‌شود.

فهرست منابع

- رضاداد، علیرضا (۱۳۸۵)، رابطه اقتصاد و سینما در ایران، گزارش نشست علمی معاونت پژوهشی دانشکده معارف اسلامی و فرهنگ و ارتباطات، قابل دسترس در <http://iscc.isu.ac.ir/lecture/850904.htm>
فالحتی، علی؛ بیرامی، محسن؛ لرستانی، سالار (۱۳۹۰)، بررسی عوامل

Review and Research Agenda, *International Journal of Management Reviews*, 11 (3), pp297-335.

Herlina, D. S. (2012), *Identifying Key Factors Affecting Consumer Decision Making Behavior in Cinema Context: A Qualitative Approach*, International Conference on Business, Economics, Management and Behavioral Sciences, Dubai.

Kim, S., & Park, D. (2010), *Addictive Behavior cinema demand: Evidence from Korea*, Economic Growth center Working Paper Series. Nanyang Technological University. Singapore.

Levin, A. M., Levin, I. P., & Heath, C. E. (1997), Movie stars and authors as brand names: Measuring brand equity in experiential products. In M. Brucks & D. MacInnis (Eds.), *Advances in consumer research*, pp175–181.

Litman, B. (1983), Predicting Success of Theatrical Movies: An Empirical Study, *Journal of Popular Culture*, 16 (4), pp159-175.

Litman, B., & Kohl, L. S. (1989), Predicting financial success of motion pictures: The '80s experience, *Journal of Media Economics*, 2, pp35–50.

Mohammadian, M., & Sezavar Habibi, E. (2012), The Impact of Marketing Mix on Attracting Audiences to the Cinema, *International Business and Management*, 5 (1), pp99-106.

Mousai, M. (2011), Demand for going to Cinema in Iran, *American Journal of Scientific Research*, pp34-46.

Rahimi, A., Mousai, M., Azad, N., & Syedaliakbar, S. M. (2012), Studying the Effective Factors on Cinema Demand in Tehran: A Regression Model, *Research Journal of Applied Sciences*, Engineering and Technology, 4 (13), pp1911-1921.

Redondo, I., & Holbrook, M. B. (2010), Modeling the appeal of movie features to demographic segments of theatrical demand, *Journal of cultural economics*, 34 (4), pp299-315.

Reinstein, D. A., & Snyder, C. M. (2005), The Influence of Expert Reviews on Consumer Demand for Experience Goods: A Case Study of Movie Critics. *The Journal of Industrial Economics*, 53 (1), pp27-51.

Simmons, J. (1994), A "thumbs up" pulls in the audience, *Wall Street Journal*, March 25, p. B1.

Sisto, A., & Zanola, R. (2004), Rational addiction to cinema? A dynamic panel analysis of European countries, POLIS department's Working Papers. Department of Public Policy and Public, Choice, Via Cavour, 84, 15100 Alessandria, Italy.

Sochay, S. (1994), Predicting the performance of motion pictures, *Journal of Media Economics*, 7, pp1–20.

Thurau, H. T., Walsh, G., & Wruck, O. (2001), An Investigation into the Factors Determining the Success of Service Innovation: The Case of Motion Picture, *Academy of Marketing Science Review*, 6, pp1-23.

قابل دسترس در <http://isna.ir/fa/news/91122515990>

موسایی، میثم؛ رحیمی، عبدالرحیم(۱۳۸۹)، برآورد تابع تقاضای سینما در ایران، مجله مدیریت فرهنگی، ۴ (۱۰)، صص ۹۸-۸۱.

موسسه فرهنگی و اطلاع رسانی تیجان(۱۳۹۱)، سالن های بی تماشگری که نداریم: کمتر از ۲۵۰ سالن فعل برای ۷۰ میلیون جمعیت، مورخ <http://www.tebyan.net/newindex.aspx?pid=227662>.

نیکروان، انسیه؛ عاقلی، لطفعلی(۱۳۸۹)، تخمین تقاضای فیلم سینمایی در ایران، مجله تحقیقات اقتصادی، ۴۶ (۹۵)، صص ۲۴۲-۲۲۱.

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (۱۳۹۰)، تعداد مخاطبان و قیمت بلیت در سینماهای ایرانی، واحد سینمایی، موسسه مطالعات و طرح ریزی فعالیتهای بصری و شنیداری، تهران.

Ainslie, A., Drèze, X., & Zufryden, F. (2005), Modeling Movie Lifecycles and Market Share, *Marketing Science*, 24 (3), pp508-517.

Austin, B. A. (1981), Film Attendance: Why College Students choose to see their most recent film, *Journal of popular film and television*, 9 (1), pp43-49.

Austin, B. A., & Gordon, T. F. (1987), Movie genres: Toward a conceptualized model and standardized definitions. In B. A. Austin (Ed.), *Current research in film: Audiences, economics and law* (3: 12–33). Norwood, NJ: Ablex.

Cameron, S. (2005), The demand for cinema in the United Kingdom, *Journal of cultural economics*, 14 (1), pp35-47.

Collins, A., & Hand, C. (2005), Analyzing movie going demand: An individual-level Cross-Sectional approach, *Managerial and Decision Economics*, 26 (5), pp319-330.

D'Astous, A., & Touil, N. (1999). Consumer evaluations of movies on the basis of critics' judgments. *Psychology and Marketing*, 16, pp677-694.

De Silva, I. (1998), *Consumer selection of motion pictures*. In B. R. Litman (Ed.), the motion picture mega industry (144–171), Needham Heights, MA: Allyn Bacon.

Desai, K. K., & Basuroy, S. (2005), Interactive Influence of Genre Familiarity, Star Power, and Critics' Reviews in the Cultural Goods Industry: The Case of Motion Pictures, *Journal of Psychology and Marketing*, 22 (3), pp203–223.

Dewenter, R., & Westermann, M. (2005), Cinema demand in Germany, *Journal of Cultural Economics*, 29 (3), pp213-231.

Dominick, J. R. (1987), Film economics and film content: 1963–1983. In B.A. Austin (Ed.), *Current research in film: Audiences, economics, and law* (3: 136–162). Norwood, NJ: Ablex.

Garboua, L. L., & Montmarquette, C. (2002), *The Demand for the Art*, Cirano and Department of Economics, University of Montreal.

Hadida, A. (2009), Motion Picture Performance: A

Wallace, W. T., Seigerman, A., & Holbrook, M. B. (1993), The role of actors and actresses in the success of films, *Journal of Cultural Economics*, 17, pp1-27.

Walls, W. D. (2005), Modeling movie success when nobody knows anything: conditional stable distribution analysis of film returns, *Journal of cultural economics*, 29 (3), pp177-190.

West, P. M., & Broniarczyk, S. M. (1998), Integrating multiple opinions: The role of aspiration level on consumer response to critic consensus, *Journal of Consumer Research*, 25, pp38-51.

Yamamura, E. J. (2008), Socio-economic effects on increased cinema attendance: The Case of Japan, *Journal of Socio-Economy*, 37 (6), pp2546-2555.

Yamamura, E. J. (2009), Rethinking rational addictive behavior and demand for cinema: A study using Japanese panel data, *Applied Economics Letters*, 16 (7), pp 693-697.